

ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงกับความเป็นผู้ประกอบการ
ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Relationship Between Entrepreneurship and Habits of Highly Effective People of Faculty of
Science Students, Chiang Mai University

จริยาพัชร์ เจริญธนาสุทธิ* ชัยวุฒิ ตั้งสมชัย** และอรพิน สันติธิรากุล***

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการและระดับอุปนิสัยตามแนวคิดเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ณ ปีการศึกษา 2560 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด 493 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเอง เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของ Stephen R. Covey วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่าประชากรมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 10 คุณลักษณะ อยู่ในเกณฑ์ดี โดยการประเมินอย่างมีระบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และการแสวงหาโอกาสมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ประชากรมีค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดและจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันพบว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของประชากร มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยการตั้งเป้าหมาย กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับคู่ความสัมพันธ์อื่นๆ

ABSTRACT

The objective of this research was to study the relationship between entrepreneurship and habits of highly effective people of the 4th year students at Faculty of Science, Chiang Mai University, in 2017. The data was collected from 493 students. The tool for collecting the data was questionnaire which was divided into 3 parts. Part 1 was the questionnaire on the respondents' general information. Part 2 was self-administered measurement for entrepreneurship. Part 3 was self-evaluation of the 7 habits of highly effective people by

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาจารย์ประจำภาควิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

*** รองศาสตราจารย์ อาจารย์ภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Stephen R. Covey. The data was analysed using fundamental statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Correlation Analysis.

The results of the study showed that the level of the population's entrepreneurship was high. The characteristic that was ranked the highest was systematic evaluation and the lowest was opportunity seeking. The level of their overall 7 habits of highly effective people was at the high level, with Habit 5—seek first to understand, then to be understood—ranked at the highest level, whereas Habit 3—put first things first—was ranked the somewhat high level.

From Pearson's Correlation Analysis, it was found that the relationship among entrepreneurship, emotional bank account, balance in living, and the 7 habits of highly effective people was at the low level, with the highest level of relationship being between goal setting and Habit 2—begin with the end in mind.

บทนำ

วิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐานของการพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ ประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ มักจะเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับประเทศไทย แม้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่การพัฒนาประเทศเท่าที่ผ่านมายังดำเนินไปไม่ได้เต็มที่ ทั้งนี้เพราะขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูง เป็นพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่จะทำการวิจัยศึกษา ค้นคว้า ในเรื่องต่างๆ เพื่อนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรือทำการประดิษฐ์ คิดค้นเทคโนโลยีต่างๆ หรือประยุกต์เทคโนโลยีที่ถ่ายทอดมาจากต่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพการพัฒนาของประเทศ

การเป็นผู้ประกอบการ ไม่ได้หมายความว่าถึงพฤติกรรมที่ผู้ประกอบการได้ปฏิบัติ ในการดำเนินธุรกิจเพียงเท่านั้น แต่หมายรวมถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ทักษะคิดกระบวนการปฏิบัติการ และการตัดสินใจที่นำไปสู่การเริ่มต้นสิ่งใหม่ ไม่ว่าจะป็นอาชีพใดก็ตามล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการด้วยกันทั้งสิ้น เพราะการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วยคุณประโยชน์ที่หลากหลายอันได้แก่ การเรียนรู้ทำให้วังทันต่อโลก ทำให้ปรับตัวได้ทันเวลารู้จักใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร รู้จักเลือกรับและปฏิเสธ และเกิดการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ นอกเหนือจากความเป็นผู้ประกอบการที่จะช่วยส่งเสริมให้คนประสบความสำเร็จแล้ว ยังมีอุปนิสัยที่น่าสนใจซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จคือ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ของ Stephen R. Covey เป็นหลักการพื้นฐานในการเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากภายในสู่ภายนอก มิใช่แค่สร้างบุคลิกภาพเพียงฉาบฉวย เนื่องจากความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติเป็นนิจ จะกลายเป็นอุปนิสัยและกลายเป็นคุณลักษณะในที่สุด ทั้งนี้คุณลักษณะที่ดีของบุคคลนั้นจะนำมาซึ่งประโยชน์ในระยะยาว นำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง ทั้งในการทำงานและการดำเนินชีวิต

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ที่มุ่งเน้นการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ใฝ่รู้ คิดเป็น ปฏิบัติได้ สามารถครองตน ครองคนและครองงานอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศต่อไป (คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2560) นักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถือเป็นเยาวชนที่มีโอกาสก้าวไปสู่การเป็นนักวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับการพัฒนาประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับ 7 อุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการพัฒนาอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูง ไปสู่การมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในตนเอง เพื่อความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิตในอนาคต

แนวคิดและทฤษฎี

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Characteristics)

จากการศึกษาของ The Management System International in Washington, D.C. (อ้างใน อรพิน สันติธีรากุล, 2560) พบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะประกอบไปด้วย คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (Personal Entrepreneurial Characteristics) หรือที่เรียกว่า PECs ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ศักยภาพ 10 คุณลักษณะดังนี้ 1) ศักยภาพแห่งความสำเร็จ ประกอบด้วย การแสวงหาโอกาส ความมุ่งมั่น ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน ความต้องการไฝหาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ และความกล้าเสี่ยง 2) ศักยภาพแห่งการวางแผน ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การประเมินอย่างมีระบบ และการแสวงหาข้อมูล 3) ศักยภาพแห่งอำนาจ ประกอบด้วย การชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย และความเชื่อมั่นในตนเอง

หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

จากการศึกษาของ Stephen R. Covey (1996) (อ้างใน สงกรานต์ จิตสุทธิภากร และนิรันดร์ เกชาคุปต์, 2539) พบว่าอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงนั้น ประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 บี-โพรแอกทีฟ (Be Proactive) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการศึกษา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย คุณลักษณะความเป็นผู้การ และอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูง ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 4 ณ ปีการศึกษา 2560 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 493 คน (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิทยาศาสตร์ หน่วยทะเบียนและประเมินผลการศึกษา, 2560)

วิธีการศึกษา

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นบุตรคนที่เท่าไร สถานภาพของบิดา-มารดา อาชีพของผู้ปกครองคนหลักของครอบครัว รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัวต่อ

เดือน เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมหรือไม่ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหรือไม่ เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจหรือไม่ เคยเรียนรู้เกี่ยวกับเจตอุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูงหรือไม่ และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการหรือไม่

ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง (Personal Entrepreneurial Characteristics (PECs) Self-Assessment Test) จากการพัฒนาของ Management Systems International (MSI) และ McBer Team: Azarcon, Ernie Roy S, 2008 (อ้างถึงใน อรพิน สันติธีรากุล, 2560) เป็นแบบวัดแบบประเมินตนเอง คำถามที่ใช้ประกอบด้วย 55 ข้อความสั้นๆ ให้อ่านแต่ละข้อและตัดสินใจวัดความเป็นตัวเอง ถามความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำของนักศึกษา เพื่อวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเป็นการประเมินตนเองว่ามีความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ตลอดเวลา ปกติ บางครั้ง น้อย ไม่เคย

ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง เจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีอุปนิสัยผู้มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey ประกอบด้วย แบบวัดบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด

ผลการศึกษา การอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-22 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 ไม่เคยหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมของคณะ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นบางครั้ง ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่เคยเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงและคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ

ประชากรมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดี มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง และต้องพัฒนาตลอดไป เนื่องจากถือว่าเป็นจุดแข็ง โดยการประเมินอย่างมีระบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ การแสวงหาข้อมูล ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน การตั้งเป้าหมาย ความมุ่งมั่น ความต้องการใฝ่หาคุณภาพ และประสิทธิภาพ การชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าเสี่ยง และการแสวงหาโอกาส ตามลำดับ

ประชากรมีคะแนนเฉลี่ยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จัดอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา คะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต บัญชีข้อมใจ อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ ตามลำดับ ทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก สำหรับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันพบว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ บัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของประชากร มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยการตั้งเป้าหมาย กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับคู่ความสัมพันธ์อื่นๆ ($r = 0.247$)

อภิปรายผลการศึกษา

คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของประชากร มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะด้านการประเมินอย่างมีระบบ สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ การแสวงหาข้อมูล ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน การตั้งเป้าหมาย ความมุ่งมั่น ความต้องการไฝหาคุณภาพ และประสิทธิภาพ การชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าเสี่ยง และการแสวงหาโอกาส ตามลำดับ โดยคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง และต้องพัฒนาตลอดไป เนื่องจากถือว่าเป็นจุดแข็ง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูษณิศ เทชเถกิง (2557) ที่ทำการศึกษากลับการสร้าง ความเป็นผู้ประกอบการแก่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ แล้วพบว่ากลุ่มเป้าหมายมีคุณลักษณะ การชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย ที่เป็นจุดอ่อน ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ส่วนคุณลักษณะอื่นๆ อยู่ในเกณฑ์ดี

สำหรับอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงอภิปรายเป็นรายอุปนิสัย ดังนี้

ประชากรมีบุคลิกขี้ออมใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่ทำการศึกษารื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ (บุคลิกขี้ออมใจ) อยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ (2555) ที่ทำการศึกษารื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนา ผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกขี้ออมใจ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ประชากรมีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ ทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้ หมดแรง หรือหมดสภาพ และใช้เวลาทำงาน จะคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ (2555) ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ประชากรมีอุปนิสัยที่ 1 ปี – โปแรกทีพออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีอุปนิสัยที่ 1 อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ (2555) ที่พบว่ากลุ่ม ตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 1 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ประชากรมีอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีอุปนิสัยที่ 2 แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ (2555) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี อุปนิสัยที่ 2 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ประชากรมีอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ (2555) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ประชากรมีอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ ชนะ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีอุปนิสัยที่ 4 อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ (2555) ที่พบว่ากลุ่ม ตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 4 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ประชากรมีอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีอุปนิสัยที่ 5 อยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ์ (2555) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 5 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

มีอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีอุปนิสัยที่ 6 อยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ์ (2555) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 6 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

มีอุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้คนอื่นอยู่เสมออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐพงษ์ พนะการ (2557) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีอุปนิสัยที่ 7 อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชร สัตยวรรณ์ (2555) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 7 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีระดับอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง และคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ ให้สูงขึ้นอีกได้ ด้วยกิจกรรมเดิม และเพิ่มเติมด้วยกิจกรรมพัฒนาอุปนิสัยตามแนวคิด Neo-humanist และแนวคิดการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของไทเลอร์ (อ้างใน วีระเทพ ปทุมเจริญพัฒนา, 2545) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการตามแนวคิดของสตีเฟน อาร์ โควี สำหรับเยาวชนตอนปลาย โดยใช้หลักการของนีโอฮิวแมนนิส และการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีอุปนิสัยโดยรวมทั้ง 7 อุปนิสัยสูงขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการสร้างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง และคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อุปนิสัย	คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	กิจกรรม	ผลที่คาดหวัง
อุปนิสัยที่ 1 ปี - โปรแอกทีฟ	- ความเชื่อมั่นในตนเอง - การแสวงหาข้อมูล - ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน	- เพิ่มเนื้อหาเข้าไปในกิจกรรมที่มีอยู่เดิม เช่น ในระหว่างการปฐมนิเทศนักศึกษา เพิ่มกิจกรรม “แนะนำตนเอง” “การจัดการกับปัญหา” “พลังแห่งความเชื่อ” - สนับสนุนให้นักศึกษารับหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายต่างๆ ในโครงการค่ายอาสาพัฒนา (หรือโครงการอื่นๆที่มีผู้ร่วมงานหลายฝ่าย)	- มีสติรู้เท่าทันความคิด และพฤติกรรมของตนเอง
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	- การตั้งเป้าหมาย - ความเชื่อมั่นในตนเอง - การแสวงหาโอกาส	- มอบเกียรติบัตรความสำเร็จ เพื่อให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจที่สามารถบรรลุเป้าหมาย - ฝึกอบรมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของ “พลังแห่งการตั้งเป้าหมาย” - กำหนดเป้าหมายของโครงการต่างๆ ให้ชัดเจน	- เข้าใจถึงเป้าหมายชีวิตของตัวเองอย่างชัดเจน เพื่อวางแผนในการดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมาย

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน	- ความเชื่อมั่นในตนเอง - การแสวงหาโอกาส - การแสวงหาข้อมูล	- เน้นย้ำความสำคัญของ “พลังแห่งการวางแผน” ฝึกให้นักศึกษาวางแผนก่อนจะกระทำไม่ว่าจะเป็น เรื่องเล็ก เช่นกิจวัตรประจำวัน หรือเรื่องใหญ่ เช่น การวางแผนโครงการร่วมกับผู้อื่น	- สามารถบริหาร จัดการเวลาได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ ชนะ	- การแสวงหาข้อมูล - การประเมินอย่างมีระบบ - ความเชื่อมั่นในตนเอง	- สนับสนุนให้นักศึกษา “ร่วมใจร่วมแรง” ด้วย การทำกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิด การปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็น หาทางแก้ไข ปัญหา ตลอดจนข้อตกลงร่วมกัน	- สามารถร่วมมือ ทำงานหรือแก้ปัญหา กับผู้อื่นได้โดยมีความ พอใจ ร่วมใจ
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อน แล้วจึง ให้ผู้อื่นเข้าใจ เรา	- การประเมินอย่างมีระบบ - การแสวงหาข้อมูล - ความมีพันธะต่องาน ความ ผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน	- ฝึกอบรมให้นักศึกษาเปิดใจรับฟังผู้อื่นอย่าง เข้าใจ - สนับสนุนให้มีการประชุมเมื่อมีกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษารับฟังข้อคิดเห็นจากเพื่อนร่วมงาน	- มีความเข้าใจ ยอมรับ และเคารพใน ตัวผู้อื่น
อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลัง ประสานความ ต่าง	- ความเชื่อมั่นในตนเอง - การแสวงหาโอกาส - ความมีพันธะต่องาน ความ ผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน	- ให้นักศึกษาทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อจะได้แสดง และรับฟังข้อคิดเห็นที่แตกต่างกัน และเห็นถึง พฤติกรรมที่แตกต่างกันของผู้อื่นเมื่อทำงาน ร่วมกัน	- เห็นคุณค่าของ ความแตกต่างทั้งด้าน จิตใจ อารมณ์ และ ความคิด ของคนที่อยู่ ร่วมกัน
อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คม อยู่เสมอ	- การประเมินอย่างมีระบบ - ความมุ่งมั่น - การแสวงหาข้อมูล	- กิจกรรม “การฝึกสมาธิ” เติมนพลังชีวิตให้สมดุล - ฝึกความสามารถในการสื่อสารด้วย “เทคนิคการ ใช้คำพูดด้านบวก” เพื่อเป็นพลังบวกให้กับตนเอง และส่งต่อไปยังผู้อื่น	- พัฒนานตนเองอยู่ เสมอ ทั้งด้านกาย ภาพ จิตวิญญาณ สติปัญญา และด้าน สังคม อารมณ์

บรรณานุกรม

- ณัฐพงษ์ พนะการ. (2557). *การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ด
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- พัชร สัตยวรรณ. (2555). *การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัย
พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ภูษณิศดา เตชเถกิง. (2557). *การสร้างความเป็นผู้ประกอบการแก่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*.

- เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิทยาศาสตร์. (2560). *ข้อมูลทั่วไป*. สืบค้นจาก <http://www.science.cmu.ac.th>
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิทยาศาสตร์ หน่วยทะเบียนและประเมินผลการศึกษา. (2560). *รายชื่อนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2560*. สืบค้นจาก https://www3.reg.cmu.ac.th/mis-reg/misreport/student_sec.php?g=1
- วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา. (2545). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการ ตามแนวคิดของสตีเฟ่น อาร์ โควี สำหรับเยาวชนตอนปลาย โดยใช้หลักการของนีโอฮิวแมนนิส และการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงกรานต์ จิตสุทธิภากร, และนิรันดร์ เกษาคุปต์. (2539). *อุปนิสัย 7 ประการ พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง*. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพรินติ้ง.
- อรพิน สันติธีรากุล. (2560). *การเป็นผู้ประกอบการและการจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. เชียงใหม่: ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Covey, S. R. (1996). *The seven habits of highly effective people*. New York: Simon and Schuster.